

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

Delegatura w Lublinie

LLU. 410.002.03.2021

Pan
Krzysztof Grzegorzczak
Dyrektor
Powiatowego Urzędu Pracy
w Kraśniku
Al. Niepodległości 20
23-210 Kraśnik

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

P/21/043 – Aktywizacja zawodowa osób niepełnosprawnych przez powiatowe urzędy pracy

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Lublinie
ul. Okopowa 7, 20-022 Lublin
T +48 81 461 31 20, F +48 81 461 31 11
llu@nik.gov.pl
Adres korespondencyjny: Skr. poczt. P-112, 20-001 Lublin 1

I. Dane identyfikacyjne

Jednostka kontrolowana	Powiatowy Urząd Pracy w Kraśniku, Al. Niepodległości 20, 23-210 Kraśnik (dalej: Urząd lub PUP).
Kierownik jednostki kontrolowanej	Krzysztof Grzegorzczak, p.o. Dyrektora, od 1 czerwca 2020 r. W okresie objętym kontrolą funkcję kierownika jednostki poprzednio pełnili: – Karolina Kondracka, p.o. Dyrektora, od 12 marca 2019 r. do 31 maja 2020 r., – Andrzej Tybulczuk, Dyrektor, od 28 sierpnia 2006 r. do 12 marca 2019 r.
Zakres przedmiotowy kontroli	1. Realizacja zadań przez powiatowe urzędy pracy w zakresie polityki rynku pracy, ze szczególnym uwzględnieniem funkcjonowania osób niepełnosprawnych na tym rynku. 2. Prawidłowość i skuteczność aktywizacji zawodowej osób niepełnosprawnych oraz trwałość ich zatrudnienia.
Okres objęty kontrolą	Lata 2018-2020 oraz dane i dokumenty sporządzone przed i po tym okresie, mające wpływ na okres objęty kontrolą.
Podstawa prawna podjęcia kontroli	Art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli ¹
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Lublinie
Kontroler	Katarzyna Kuzioła, specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr LLU/34/2021 z 22 lutego 2021 r. (akta kontroli tom I str. 1-9)

II. Ocena ogólna² kontrolowanej działalności

OCENA OGÓLNA

W latach 2018-2020 Urząd rzetelnie wykonywał zadania w zakresie polityki rynku pracy, prawidłowo realizując projekty w zakresie promocji zatrudnienia, w tym przeciwdziałania bezrobociu, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej osób niepełnosprawnych, z zachowaniem zasady równego traktowania. Prawidłowo planowano i wydatkowano środki finansowe na zadania służące aktywizacji osób niepełnosprawnych oraz w ramach przeciwdziałania skutkom pandemii COVID-19. Urząd aktywnie realizował pośrednictwo pracy, które przyczyniało się do skutecznej aktywizacji niepełnosprawnych bezrobotnych.

Wszyscy niepełnosprawni bezrobotni i poszukujący pracy mieli opracowane indywidualne plany działania (dalej: IPD), zgodnie z art. 34a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy³ oraz byli objęci aktywizacją zawodową. Prawidłowo prowadzono postępowania i kwalifikowano bezrobotnych do udziału w aktywnych formach aktywizacji oraz dokonywano wyboru pracodawców, organizujących szkolenia, staże, prace interwencyjne i roboty publiczne, a także otrzymujących środki finansowe na wyposażenie lub wyposażenie stanowiska pracy. Z wybranej próby 26 niepełnosprawnych bezrobotnych, aktywnymi formami objęto 21, z których 14 (tj. 66,7%) do dnia kontroli nie powróciło do rejestru bezrobotnych.

¹ Dz. U. z 2020 r. poz. 1200, ze zm., dalej: ustawa o NIK.

² Najwyższa Izba Kontroli formułuje ocenę ogólną jako ocenę pozytywną, ocenę negatywną albo ocenę w formie opisowej.

³ Dz. U. z 2020 r. poz. 1409, ze zm., dalej: ustawa o promocji zatrudnienia.

Stwierdzone nieprawidłowości dotyczyły niestosowania standaryzowanych metod w zakresie poradnictwa zawodowego, wyrażenia zgody na przeznaczenie przez pracodawcę części środków finansowych na zakupy niestanowiące wyposażenia stanowiska pracy, którego dotyczyła umowa z PUP i na które skierowano bezrobotnego, a także niepodjęcia działań w celu wyegzekwowania od pracodawcy dopełnienia obowiązku zatrudnienia niepełnosprawnego pracownika na wyposażonym stanowisku przez wymagany w umowie okres lub zwrotu części przyznanych środków, w wysokości proporcjonalnej do okresu niezatrudniania pracownika.

Ponadto budynek, w którym znajdowała się siedziba Urzędu, stanowiący własność Starostwa Powiatowego w Kraśniku, nie był w pełni dostosowany do potrzeb osób niepełnosprawnych i zgodny z przepisami rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie⁴.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego oraz oceny cząstkowe⁵ kontrolowanej działalności

OBSZAR

1. Realizacja zadań przez powiatowe urzędy pracy w zakresie polityki rynku pracy, ze szczególnym uwzględnieniem funkcjonowania osób niepełnosprawnych

Opis stanu faktycznego

1.1. Realizacja zadań powiatu kraśnickiego w zakresie polityki rynku pracy

1.1.1. W latach 2018-2020 Urząd realizował cel szczegółowy „Podejmowanie działań służących ograniczaniu skali bezrobocia”, przyjęty w Programie promocji zatrudnienia oraz aktywizacji lokalnego rynku pracy, stanowiącym część Powiatowej Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych na lata 2016-2020⁶. Cel ten był realizowany w ramach siedmiu zadań, dla których zdefiniowano wskaźniki monitorujące, tj.:

- szukanie nowych inwestorów poprzez zwiększenie liczby nowych miejsc pracy, mierzony poprzez m.in. wskaźnik bezrobocia na terenie powiatu (wynosił od 10,2% na koniec 2018 r. do 10,8% na koniec 2020 r.);
- współpraca z ośrodkami pomocy społecznej i zwiększenie liczby wspólnych projektów z zakresu pomocy społecznej (jako wskaźnik określono liczbę projektów). W latach 2018-2019 zrealizowano po trzy projekty, w 2020 r. nie realizowano projektów;
- zwiększenie liczby projektów, dzięki którym wzrośnie liczba osób objętych formami aktywizacji zawodowej, ze wskaźnikiem określonym jako liczba projektów, który wynosił 13 w 2018 r., pięć w 2019 r. i siedem w 2020 r.;
- szukanie nowych miejsc pracy dla osób bezrobotnych z terenów gminnych, ze wskaźnikiem określonym jako liczba osób uczestniczących w szkoleniach (110 osób w 2018 r., 163 w 2019 r. i 111 w 2020 r.), stażach (odpowiednio: 730,

⁴ Dz. U. z 2019 r. poz. 1065, ze zm., dalej: rozporządzenie w sprawie warunków technicznych.

⁵ Oceny cząstkowe to oceny działalności w poszczególnych obszarach badań kontrolnych. Ocena cząstkowa może być sformułowana jako ocena pozytywna, ocena negatywna albo ocena w formie opisowej.

⁶ Strategia została opracowana przez siedem zespołów zadaniowych powołanych zarządzeniem Starosty Kraśnickiego nr 17/2015 z dnia 27 marca 2015 r. Koordynatorem opracowania Strategii była Dyrektorka Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Kraśniku (dalej: PCPR).

- 542 i 366), liczba udzielonych refundacji kosztów wyposażenia stanowiska pracy (101, 90 i 90) i dotacji na podjęcie działalności gospodarczej (81, 61 i 79);
- zwiększenie możliwości skierowania osób bezrobotnych na formy aktywizacji zawodowej oraz zapewnienie im pomocy doradczej czy psychologicznej, wskaźnik (liczba osób, które skorzystały z indywidualnej pomocy doradczej oraz psychologicznej) wyniósł w 2018 r. 1466, w 2019 r. 750, w 2020 r. 240;
 - zwiększenie możliwości wspierania samozatrudnienia poprzez np. przeszkolenie osób bezrobotnych, a następnie pomoc w założeniu działalności gospodarczej, wskaźnik (liczba osób, które założyły własną działalność) wynosił 81, 61 i 79;
 - współpraca z zakładami pracy, badanie rynku pracy oraz liczby osób zaktywizowanych w ramach poszczególnych instrumentów, ranking zawodów deficytowych i nadwyżkowych, ze wskaźnikiem określonym jako: liczba podpisanych umów o współpracy (w 2018 r. – 3 w 2019 r. – 2, w 2020 r. – 2 umowy podpisane z Wojewódzkim Urzędem Pracy w Lublinie) i liczba osób objętych projektami i programami, w tym programami specjalnymi (po 877 w latach 2018-2019 i 521 w 2020 r.).

W ww. programie nie określono jednak wartości bazowych i docelowych dla tych wskaźników, które umożliwiałyby monitorowanie stopnia realizacji celów i zadań. Zarówno cel, jak i zadania zostały zdefiniowane, a mierniki wyliczone w odniesieniu do bezrobotnych ogółem, bez wyodrębniania osób niepełnosprawnych.

Dyrektor PUP wyjaśnił, że w latach 2018-2020 nie dokonywano ewaluacji programu promocji zatrudnienia oraz aktywizacji lokalnego rynku pracy, ponieważ sprawozdania z realizacji Powiatowej Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych corocznie sporządzał PCPR. Natomiast Urząd Pracy przedstawia coroczne sprawozdania ze swojej działalności w zakresie udzielania wsparcia bezrobotnym osobom niepełnosprawnym. W 2020 r. Urząd nie tworzył nowych działań w ramach programów wspierających osoby niepełnosprawne i pracodawców zatrudniających takie osoby w związku z pandemią COVID-19. Przyjęto zadanie utrzymania w realizacji wszystkich zadań przed okresu pandemii, co było utrudnione ze względu na dodanie do działań Urzędu ogromu zadań związanych z realizacją tarcz antykryzysowych.

(akta kontroli tom I str. 28-33, 46-48, 239, 273, 442-445)

1.1.2. Wydatki⁷ na realizację podstawowych form aktywizacji wyniosły w 2018 r. 9411,1 tys. zł, w 2019 r. 8072,6 tys. zł, w 2020 r. 7031,6 tys. zł, w tym na realizację programów dla osób niepełnosprawnych odpowiednio: 236,8 tys. zł (35 osób), 291,0 tys. zł (29 osób), 169,6 tys. zł (19 osób). Najwyższe środki wydatkowano na staże (ogółem 9976,2 tys. zł), a najniższe – na zatrudnienie w formie robót publicznych (999,7 tys. zł), natomiast w ramach aktywizacji osób niepełnosprawnych największe wydatki poniesiono na staże (371,6 tys. zł), a najniższe na szkolenia (24 tys. zł).

W każdym roku objętym kontrolą liczba osób chętnych ogółem do udziału w aktywnych formach aktywizacji była wyższa od liczby osób, które zostały skierowane, rozpoczęły i realizowały daną formę, od 4% (prace interwencyjne w 2020 r.) do 59,5% (szkolenia w 2019 r.). W przypadku bezrobotnych niepełnosprawnych, wszystkie osoby chętne do skierowania na aktywną formę (z wyjątkiem szkoleń) zostały na nią skierowane. Liczba niepełnosprawnych osób bezrobotnych chętnych do skierowania na szkolenie wyniosła w 2018 r. 3, w 2019 r. 9, w 2020 r. 4, w szkoleniach uczestniczyły odpowiednio: 2, 2, 3 osoby.

⁷ PUP otrzymał środki finansowe z Funduszu Pracy, w ramach algorytmu i na realizację projektów i programów. W latach 2018-2020 Urząd nie ponosił wydatków na realizację usług i instrumentów rynku pracy ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

Przyczynami niezakwalifikowania osób do udziału we wnioskowanej formie aktywizacji były m.in.: rezygnacja pracodawców z organizacji prac interwencyjnych, brak możliwości zawarcia umowy z pracodawcą niewywiązującym się w latach wcześniejszych z umów dotyczących aktywnych form przeciwdziałania bezrobociu, niespełnianie warunków organizacji prac interwencyjnych wynikających z przepisów prawnych regulujących zasadność przyznawania środków, niespełnianie warunków uczestnictwa w danej formie lub kryteriów uczestnictwa w projektach⁸, rezygnacja kandydatów ze wskazanej formy wsparcia z powodu podjęcia pracy lub wyrejestrowania z innych przyczyn, wykorzystanie środków finansowych przewidzianych na realizację danego zadania.

Dyrektor PUP wskazał, że w celu aktywizacji i dostosowania działań Urzędu do zmieniających się warunków rynku pracy (w którym funkcjonują również bezrobotne osoby niepełnosprawne), w każdym roku podział środków Funduszu Pracy na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu dokonywany był z uwzględnieniem zmieniającego się rynku, potrzeb pracodawców oraz wyników realizacji zadań w roku poprzednim. Podobne zasady stosowane były w projektowaniu oraz realizacji zadań w ramach projektów finansowych ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego (dalej: EFS).

(akta kontroli tom I str. 156-158, 239-240, 274-277)

1.1.3. W okresie kontrolowanym Urząd realizował sześć projektów w zakresie promocji zatrudnienia, w tym przeciwdziałania bezrobociu, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej osób niepełnosprawnych, z których badaniem objęto trzy, tj.: Aktywizacja osób bezrobotnych po 30 roku życia w powiecie kraśnickim (V)⁹ i Aktywizacja osób młodych pozostających bez pracy w powiecie kraśnickim (III) i (IV)¹⁰. W projektach tych uczestniczyło odpowiednio: 9 (z 244 osób), 10 (z 397) i 5 (z 356) niepełnosprawnych osób bezrobotnych. Do projektów zakwalifikowano osoby spełniające warunki formalne i które wyraziły chęć udziału w projekcie. W każdym z tych projektów osiągnięto zakładany we wniosku wskaźnik zatrudnienia, zatrudnienie było trwałe.

Dyrektor wyjaśnił, że przy realizacji projektów współfinansowanych z EFS nie występuje nadwyżka chętnych do udziału w projekcie w stosunku do założeń projektowych, a wręcz – niedobór tych osób. W głównej mierze wynika to z braku zainteresowania osób bezrobotnych udziałem w projekcie, zwłaszcza wśród osób starszych, długotrwale bezrobotnych, o niskich kwalifikacjach, czy też osób z niepełnosprawnościami. Wszystkie osoby, które wyraziły chęć uczestnictwa w projekcie, przystąpiły do tego projektu.

(akta kontroli tom I str. 59, 61-62, 167-168, 240, 277)

1.1.4. Strony internetowe Urzędu¹¹ nie były dostosowane dla osób niewidomych, głuchych i głuchoniemych, tj. nie było możliwości skorzystania z usług tłumacza języka migowego, brak było informacji audio oraz informacji zamieszczonych językiem Braille'a. Dostosowano formy udzielania informacji do potrzeb osób niedowidzących, zapewniając możliwość powiększania czcionki, zwiększanie kontrastu, zapewniono też dostępność informacji w czterech językach obcych. Dyrektor wyjaśnił, że strona internetowa urzędu znajduje się na ogólnopolskim

⁸ Do projektów w pierwszej kolejności kwalifikowane były osoby, które wpisywały się w kryteria uczestnictwa danego projektu np. osoby długotrwale bezrobotne, kobiety, osoby niepełnosprawne, osoby o niskich kwalifikacjach, osoby w wieku 50 lat i więcej, bezrobotni rolnicy.

⁹ Realizowany w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Lubelskiego na lata 2014-2020, współfinansowanego ze środków EFS.

¹⁰ Realizowane w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020, współfinansowanego ze środków EFS.

¹¹ <https://pupkrasnik.bip.gov.pl/> i <https://krasnik.praca.gov.pl/>.

serwisie Wortal PSZ stworzonym i zarządzanym przez Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej. Wszystkie urzędy pracy korzystają z ujednoliconych formatów stron, na których mogą zamieszczać informacje dotyczące swojego PUP. Wszystkie ogólne funkcje serwisu, w tym zwiększanie kontrastu i powiększanie czcionki, są zarządzane przez Ministerstwo, stąd też Urząd nie ma wpływu na możliwość wprowadzenia takich ułatwień, jak usługi języka migowego czy informacje w języku Braille'a.

(akta kontroli tom I str. 59-60, 238-239, 272-273)

Urząd Pracy zajmował pomieszczenia na parterze i czwartym piętrze budynku Starostwa Powiatowego w Kraśniku. Dostęp dla osób niepełnosprawnych zapewniono wyłącznie do pomieszczeń na parterze, przy czym schody i podjazd nie spełniały wszystkich wymogów technicznych określonych w rozporządzeniu w sprawie warunków technicznych.

(akta kontroli tom I str. 34-44)

1.2. Rejestracja bezrobotnych i poszukujących pracy

1.2.1. W kontrolowanym okresie liczba bezrobotnych zarejestrowanych w Urzędzie zwiększyła się o 5,9%, z 4412 (według stanu na 31 grudnia 2018 r.) do 4671 (na 31 grudnia 2020 r.), a poszukujących pracy zmniejszyła się o 3,5%, z 143 do 138 osób. Liczba niepełnosprawnych bezrobotnych zmniejszyła się w tym czasie odpowiednio z 136 do 83 osób (o 38,9%), w tym długotrwale bezrobotnych – z 70 do 17. Liczba niepełnosprawnych poszukujących pracy zmniejszyła się z 32 do 19 (o 40,6%), w latach 2019-2020 nie było niepełnosprawnych długotrwale poszukujących pracy i niepozostających w zatrudnieniu (w 2018 r. – 17 osób). Średni czas oczekiwania na podjęcie pracy przez osoby niepełnosprawne (zarejestrowane w ewidencji Urzędu) wyniósł 479 dni¹², a średni czas oczekiwania na podjęcie pracy przez pozostałe osoby bezrobotne i poszukujące pracy – 808 dni.

(akta kontroli tom I str. 151, 154, 263, 368-369, 446)

1.2.2. Na podstawie ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych¹³ Urząd udzielił pomocy przedsiębiorcom i innym uprawnionym podmiotom na kwotę ogółem 23 207,4 tys. zł, z czego ponad 60% stanowiły pożyczki dla mikroprzedsiębiorców (14 176,8 tys. zł). Ze względu na brak informacji o osobach niepełnosprawnych we wnioskach o przyznanie pomocy w ramach Tarczy antykryzysowej w trakcie kontroli nie było możliwości ustalenia, ile osób niepełnosprawnych skorzystało z form wsparcia przewidzianych w ustawie o COVID-19.

Na podstawie badania dokumentacji jednego pracodawcy, który zatrudnił przynajmniej jedną osobę niepełnosprawną stwierdzono, że Urząd prawidłowo udzielił wsparcia finansowego w ramach Tarczy antykryzysowej w formie dofinansowania wynagrodzeń pracowników oraz należnych od tych wynagrodzeń składek na ubezpieczenia społeczne w związku ze spadkiem obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia pandemii COVID-19, a także właściwie zweryfikował przedłożone przez przedsiębiorcę rozliczenie udzielonej pomocy.

Dyrektor wyjaśnił, że z uwagi na szczególną sytuację spowodowaną zagrożeniem epidemicznym, ograniczono bezpośrednio przyjmowanie klientów w PUP. Wszelkie kontakty inicjowane są za pomocą narzędzi teleinformatycznych. Większość

¹² Obliczony na podstawie próby obejmującej badanie dokumentacji 26 niepełnosprawnych osób bezrobotnych. Uwzględniono również okresy sprzed 2018 roku, jeżeli dana osoba została zarejestrowana przed 2018 r. i co najmniej na dzień 1 stycznia 2018 r. była ujęta w ewidencji jako osoba bezrobotna.

¹³ Dz. U. poz. 1842, ze zm. (dalej: Tarcza antykryzysowa lub ustawa o COVID-19).

wniosków i innych dokumentów można złożyć za pośrednictwem portalu praca.gov.pl lub poprzez e-PUAP. Dokumenty w wersji papierowej przyjmowane są na bieżąco, można je zostawić w skrzynce podawczej, znajdującej się przed wejściem do głównego budynku Urzędu lub przesłać pocztą tradycyjną. Pracownicy chętnie udzielają wszelkich informacji oraz odpowiadają telefonicznie na pytania zarówno pracodawców, jak również osób bezrobotnych.

(akta kontroli tom I str. 154-155, 172-174, 240, 266-269, 277-278)

1.3. Usługi rynku pracy

1.3.1. W kontrolowanym okresie Urząd pozyskał od pracodawców ogółem 2434 subsydiowane oferty pracy (w 2018 r. 1055, w 2019 r. 792, w 2020 r. 587) i 1754 niesubsydiowane (732, 644 i 378), dotyczące odpowiednio 2848 i 3400 miejsc pracy. Dla osób niepełnosprawnych pozyskano 45 ofert pracy subsydiowanych (16 w 2018 r., 12 w 2019 r. i 17 w 2020 r.) i 14 – niesubsydiowanych (5, 2 i 7), dotyczących 79 i 84 miejsc pracy. Zatrudnienie uzyskało ogółem 2360 osób bezrobotnych, w tym 66 bezrobotnych niepełnosprawnych.

(akta kontroli tom I str. 128-130, 170-171)

1.3.2. W okresie objętym kontrolą Urząd w ramach poradnictwa zawodowego udzielał informacji o zawodach, rynku pracy, możliwościach kształcenia i szkolenia, umiejętnościach niezbędnych przy aktywnym poszukiwaniu pracy i samozatrudnieniu w ramach indywidualnych i/lub grupowych informacji zawodowych. W 2018 r. udzielono 2843 indywidualnych informacji zawodowych, w 2019 r. – 3940, w 2020 r. – 4142 oraz przeprowadzono 6 spotkań grupowych z 47 uczestnikami w 2018 r. i jedno (z 12 uczestnikami) w 2019 r. W 2020 r., ze względu na ograniczenia związane z pandemią COVID-19 nie organizowano grupowych spotkań z zakresu poradnictwa zawodowego. Nie udzielano porad z wykorzystaniem standaryzowanych metod ułatwiających wybór zawodu, zmianę kwalifikacji, podjęcie lub zmianę pracy.

Urząd realizował usługę poradnictwa zawodowego, polegającą na pomocy pracodawcy w doborze kandydatów do pracy spośród bezrobotnych i poszukujących pracy, jak również wspieraniu zawodowym pracodawcy i jego pracowników. W 2018 r. doradcy zawodowi udzielili porad trzem pracodawcom, a w 2019 r. jednemu. Corocznie w ramach opracowywanego planu szkoleń grupowych, planowane było do realizacji szkolenie z zakresu umiejętności poszukiwania pracy. Informacja na temat możliwości skorzystania z tej usługi przekazywana była osobom bezrobotnym i poszukującym pracy w trakcie indywidualnych rozmów z doradcą klienta. Z uwagi na brak zainteresowania ze strony bezrobotnych tego rodzaju wsparciem, PUP w Kraśniku nie realizował tej usługi w kontrolowanym okresie.

(akta kontroli tom I str. 263, 368-370)

W badanym okresie Urząd skierował na specjalistyczne badania psychologiczne i lekarskie, umożliwiające wydawanie opinii o przydatności zawodowej do pracy i zawodu albo kierunku szkolenia 143 osoby bezrobotne i poszukujące pracy, w tym 4 niepełnosprawne¹⁴. W grupowych poradach zawodowych dla bezrobotnych i poszukujących pracy wzięło udział w 2018 r. 66 osób (w tym 1 niepełnosprawna), w 2019 r. – 135 (5 niepełnosprawnych), w 2020 r. – 30 (niepełnosprawni nie korzystali z takich porad).

Z badanej próby 26 niepełnosprawnych, trzy osoby zostały skierowane na specjalistyczne badania psychologiczne i lekarskie umożliwiające wydawanie opinii o przydatności zawodowej do pracy i zawodu albo kierunku szkolenia.

¹⁴ Po dwie osoby w 2018 r. i 2019 r., w 2020 r. żadna osoba niepełnosprawna nie została skierowana na takie badania.

1.4. Działania kontrolne w PUP

W okresie 2018-2020 Wojewódzki Urząd Pracy w Lublinie przeprowadził siedem kontroli dotyczących realizowanych przez Urząd projektów w zakresie aktywizacji osób bezrobotnych (w tym niepełnosprawnych). Kontrole wykazały, że projekty były prawidłowo realizowane, w trzech stwierdzono uchybienia. Zalecenia pokontrolne zostały zrealizowane.

Wojewoda Lubelski i Starosta Kraśnicki nie prowadzili w Urzędzie kontroli w zakresie aktywizacji zawodowej osób niepełnosprawnych, w tym dotyczących organizacji szkoleń.

W latach 2018-2020 do Urzędu nie wpłynęły skargi dotyczące aktywizacji osób niepełnosprawnych, równego traktowania i kierowania na poszczególne formy aktywizacji. Nie było też skarg do Wojewody Lubelskiego i Starosty Kraśnickiego, dotyczących funkcjonowania Urzędu w zakresie aktywizacji osób niepełnosprawnych, w tym organizacji szkoleń. Nie stwierdzono przypadków pojawienia się w lokalnych mediach i internecie informacji na temat nieprawidłowości związanych z organizacją szkoleń bezrobotnych oraz wyboru instytucji szkolących.

(akta kontroli tom I str. 46-54, 59-60, 132-136)

Stwierdzone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następujące nieprawidłowości:

1. Budynek, w którym znajdowała się siedziba Urzędu nie był w pełni dostosowany do potrzeb osób niepełnosprawnych.

Dostęp do pomieszczeń położonych na parterze budynku zapewniono poprzez schody stałe z obustronnymi poręczami oraz pochylnię przeznaczoną do ruchu pieszego i dla osób niepełnosprawnych (usytuowaną na zewnątrz budynku, bez przykrycia), które nie spełniały warunków technicznych określonych w rozporządzeniu, tj.

- krawędzie stopni schodów zewnętrznych nie wyróżniały się kolorem kontrastującym z kolorem posadzki (§ 71 ust. 4 ww. rozporządzenia);
- szerokość stopni zewnętrznych przy głównym wejściu do budynku wynosiła 0,3 m, zamiast minimalnych 0,35 m (§ 69 ust. 5 rozporządzenia);
- przy pochylni złożonej z dwóch odcinków, jeden przekraczał 9 m i nie został podzielony na krótsze odcinki, nie zapewniono: nachylenia do 6%; szerokości płaszczyzny ruchu wynoszącej 1,2 m na obydwu odcinkach; długości wynoszącej 1,5 m dla poziomej płaszczyzny ruchu na końcu pochylni; powierzchni spocznika przy pochylni co najmniej o wymiarach 1,5 x 1,5 m poza polem otwierania drzwi wejściowych; przedłużonych (o 0,3 m) poręczy przed ich początkiem i za końcem. Było to niezgodne z §§ 70 lit. c, 71 ust. 1- 3 i 298 ust. 5 rozporządzenia w sprawie warunków technicznych.

Ponadto w pomieszczeniach higienicznosanitarnych w kabinie ustępowej dla osób niepełnosprawnych nie zapewniono przestrzeni manewrowej o wymiarach co najmniej 1,5 m na 1,5 m, a przy umywalkach umieszczonych w przedsionkach do ww. kabin nie zapewniono poręczy. Było to niezgodne z § 86 pkt 1 i 4 rozporządzenia w sprawie warunków technicznych.

Dyrektor wyjaśnił, że PUP znajduje się w budynku, który jest własnością Starostwa Powiatowego w Kraśniku. Schody oraz pochylnia przynależą do budynku, dlatego PUP nie ma możliwości zagwarantowania właściwych warunków odpowiadających

wymogom technicznym dla osób niepełnosprawnych. Wszelkie znaczące modernizacje, przebudowy i remonty leżą po stronie właściciela budynku. Po zakończonej kontroli uwagi dotyczące warunków technicznych, jakie powinien spełniać budynek zostaną przedstawione Starostwu Powiatowemu w Kraśniku.

NIK zauważa, że Dyrektor PUP miał możliwość wnioskowania do Starostwa Powiatowego o przeprowadzenie niezbędnych modernizacji w celu spełnienia wymogów dostosowania budynku do potrzeb osób niepełnosprawnych.

(akta kontroli tom I str. 34-44, 238-239, 272-273)

2. Urząd nie realizował usług poradnictwa zawodowego z wykorzystaniem standaryzowanych metod ułatwiających wybór zawodu, zmianę kwalifikacji, podjęcie lub zmianę pracy, w tym badanie kompetencji, zainteresowań i uzdolnień zawodowych, pomimo takiego wymogu określonego w art. 38 ust. 1b ustawy o promocji zatrudnienia.

Dyrektor PUP wyjaśnił, że z uwagi na wprowadzenie funkcji doradcy klienta i duże obciążenie obowiązkami z tym związanymi doradców zawodowych, mających uprawnienia do stosowania standaryzowanych metod, usługa poradnictwa zawodowego z wykorzystaniem tych metod nie była realizowana. Doradcy zawodowi podczas udzielania indywidualnych i grupowych porad zawodowych wykorzystywali inne metody: wywiad, obserwację, rozmowę doradczą.

(akta kontroli tom I str. 263, 368-370)

OCENA CZĄSTKOWA

W latach 2018-2020 Urząd prawidłowo realizował projekty w zakresie promocji zatrudnienia, w tym przeciwdziałania bezrobociu i łagodzenia skutków bezrobocia oraz aktywizacji zawodowej osób niepełnosprawnych. Do projektów kwalifikowano osoby spełniające warunki formalne z zachowaniem zasady równego traktowania. W każdym z objętych badaniem projektów osiągnięto zakładany we wniosku wskaźnik zatrudnienia. Prawidłowo wydatkowano środki finansowe na zadania służące aktywizacji osób niepełnosprawnych oraz w ramach Tarczy antykryzysowej. Urząd aktywnie realizował pośrednictwo pracy. Nie stosowano jednak standaryzowanych metod, o których mowa w przepisach ustawy o promocji zatrudnienia. Nie stwierdzono dłuższego czasu (niż dotyczący ogółu bezrobotnych) oczekiwania osób niepełnosprawnych na zatrudnienie. Ograniczenia wprowadzone w celu przeciwdziałania pandemii COVID-19, dotyczące zwłaszcza osobistych kontaktów z bezrobotnymi, nie wpłynęły na prowadzone przez PUP działania aktywizacyjne osób niepełnosprawnych. Budynek, w którym znajdowała się siedziba Urzędu, nie był w pełni dostosowany do potrzeb osób niepełnosprawnych.

OBSZAR

2. Prawidłowość i skuteczność aktywizacji zawodowej osób niepełnosprawnych oraz trwałość ich zatrudnienia

Opis stanu faktycznego

2.1. Współpraca PUP z osobą niepełnosprawną zarejestrowaną jako bezrobotny/poszukujący pracy

2.1.1. Zgodnie z art. 34a ustawy o promocji zatrudnienia dla wszystkich osób niepełnosprawnych zarejestrowanych w Urzędzie opracowany został IPD. Na podstawie badania dokumentacji 26 niepełnosprawnych bezrobotnych¹⁵ ustalono, że

¹⁵ Tj. 5 osób bezrobotnych/poszukujących pracy w sposób długotrwały (powyżej roku), których nie objęto żadną formą aktywizacji, 5 osób bezrobotnych/poszukujących pracy w sposób długotrwały (powyżej roku), które w okresie objętym kontrolą nie uzyskały zatrudnienia, mimo działań aktywizacyjnych ze strony Urzędu, 16 osób objętych podstawowymi formami aktywizacji (szkolenia – 4, staże – 4, roboty publiczne – 1, prace interwencyjne – 1, wyposażenia/doposażenia stanowiska pracy – 5, przyznanie jednorazowych środków na podjęcie działalności gospodarczej – 1).

IPD został przygotowany przez doradcę klienta przy udziale bezrobotnego. Przy opracowaniu każdego IPD uwzględniano stan zdrowotny bezrobotnego, poziom wykształcenia, doświadczenie zawodowe, predyspozycje osoby bezrobotnej, oczekiwania dotyczące możliwości otrzymania pomocy oferowanej przez PUP. IPD zawierał w szczególności: działania możliwe do zastosowania przez Urząd w ramach pomocy określonej w ustawie, w tym działania planowane do samodzielnej realizacji przez bezrobotnego lub poszukującego pracy i terminy ich realizacji; formy, planowaną liczbę i terminy kontaktów z doradcą klienta lub innym pracownikiem PUP; termin i warunki zakończenia realizacji IPD. Do 13 czerwca 2019 r. doradcy klienta dodatkowo przekazywali bezrobotnym i poszukującym pracy pisemną informację o możliwych formach pomocy w ramach ustalonego profilu. IPD został przygotowany w terminie 60 dni od dnia ustalenia profilu pomocy/rejestracji i podlegał modyfikacji stosownie do zmieniającej się sytuacji bezrobotnego lub poszukującego pracy. Urząd w okresie realizacji IPD kontaktował się z bezrobotnym co najmniej raz na 60 dni w celu monitorowania sytuacji i postępów w realizacji działań przewidzianych w Planie, w formie spotkania, rozmowy telefonicznej, drogą elektroniczną lub pocztową. Założenia IPD zostały zrealizowane.

(akta kontroli tom I str. 68-106, 137-150, 412-416, 464-479, tom II str. 1-50)

2.1.2. Spośród 8385 osób, które w latach 2018-2020 były ujęte w ewidencji bezrobotnych i poszukujących pracy, 1150 do dnia 23 kwietnia 2021 r. nie było objęte żadną formą aktywizacji. Według Dyrektora PUP, dla każdej z tych osób opracowano IPD oraz udzielono podstawowych usług rynku pracy, tj. poradnictwa i pośrednictwa zawodowego. Przyczynami nieskierowania ich na żadną formę aktywizacji były m.in.: odmowa przyjęcia propozycji pracy lub innej formy pomocy ze względu na utrudniony dojazd, problemy zdrowotne, opiekę nad małymi dziećmi.

(akta kontroli tom I str. 264, 447-448)

Na podstawie badania dokumentacji pięciu niepełnosprawnych bezrobotnych w sposób długotrwały (powyżej roku), nieobjętych żadną formą aktywizacji, ustalono, że działania podjęte przez doradców klienta polegały na terminowym opracowaniu IPD, zapoznaniu ww. osób z dostępnymi formami wsparcia i omówieniu aktywnych form wsparcia, poinformowaniu o możliwej pomocy ze strony Urzędu oraz ustaleniu warunków dalszej współpracy. W okresie od dnia rejestracji w ewidencji bezrobotnych¹⁶ do 28 lutego 2021 r. kontakty z doradcą odbywały się nie rzadziej niż co 60 dni, w formie wizyty bezrobotnego w Urzędzie lub telefonicznie, doradcy poza usługami pośrednictwa pracy i/lub kilkukrotną indywidualną lub grupową informacją zawodową nie podejmowali innych działań w celu skutecznego skierowania tych osób na aktywne formy aktywizacji.

Według Dyrektora PUP, wynikało to m.in. z braku wystarczającej liczby ofert subsydiowanych. PUP na bieżąco informował pracodawców i osoby bezrobotne o realizowanych aktywnych formach, programach, projektach, m.in. poprzez stronę internetową. Dostęp do informacji jest dla wszystkich równy. Zważywszy na zmieniający się rynek pracy zauważyć należy spływanie tego rynku w niektórych gminach. Organizatorami (pracodawcami) są głównie jednostki budżetowe. W ostatnim czasie niektóre gminy m.in. Kraśnik, Annopol korzystały z prac na cele społeczne wykonywanych przez osoby skazane, przebywające w Zakładach Karnych, co skutkowało zmniejszeniem zainteresowania zatrudnianiem osób bezrobotnych. Ponadto z IPD tych osób nie wynikało, żeby były one zainteresowane jakąkolwiek formą aktywizacji. Urząd aktywizuje przede wszystkim takie osoby, które dają pewność ukończenia udziału w projekcie.

(akta kontroli tom I str. 137-150, 464-479, tom II str. 1-45)

¹⁶ Tj. od października 2018 r. (trzy osoby), sierpnia 2019 r. i października 2019 r.

2.2. Formy wsparcia osób niepełnosprawnych zarejestrowanych w PUP w charakterze bezrobotnych lub poszukujących pracy i ich skuteczność

2.2.1. W latach 2018-2020 wydatki z Funduszu Pracy na szkolenia dla bezrobotnych i poszukujących pracy w Urzędzie wyniosły 1620,5 tys. zł, w tym dla niepełnosprawnych 24 tys. zł. Dwóm niepełnosprawnym bezrobotnym przyznano bony szkoleniowe, a pięciu wypłacono stypendia szkoleniowe. Szkolenia ukończyli odpowiednio: 94, 156 i 103 osób bezrobotnych, w tym po dwie osoby niepełnosprawne w latach 2018-2019 i trzy w 2020 r. Zatrudnienie w okresie do trzech miesięcy po ukończeniu szkolenia uzyskało 129 osób, w tym dwie niepełnosprawne. Na dzień 31 stycznia 2021 r. spośród 353 osób, które ukończyły szkolenia w okresie objętym kontrolą, zatrudnionych było 174 (tj. 49,3%), a 61 osób (w tym dwie niepełnosprawne) po ukończeniu szkolenia i podjęciu pracy ponownie zarejestrowało się jako bezrobotni.

Efektywność zatrudnieniowa¹⁷ szkoleń ogółem wyniosła w 2018 r. 40,4%, w 2019 r. 37,2%, a w 2020 r. 32,0% (dla osób niepełnosprawnych 50,0% w 2018 r. i 2019 r., a w 2020 r. – 0), a kosztowa¹⁸ – 11,3 tys. zł, 11,7 tys. zł i 15,5 tys. zł (dla osób niepełnosprawnych – 4,5 tys. zł w 2018 r. i 5,2 tys. zł w 2019 r.). Średnia krajowa efektywność zatrudnieniowa tej formy wynosiła w 2018 r. 65,5%, w 2019 r. 66,2%, a kosztowa 4,4 tys. zł i 4,5 tys. zł.

Na podstawie badania dokumentacji wyboru trzech firm szkoleniowych ustalono, że dokonywano go po przeprowadzeniu postępowań o zamówienie publiczne, których wartość nie przekraczała wyrażonej w złotych równowartości kwoty 30 tys. euro. Przedmiotem zamówień było zorganizowanie i przeprowadzenie szkolenia grupowego dla 10 osób bezrobotnych z terenu powiatu kraśnickiego. W każdym przypadku umowa została rozliczona prawidłowo, a firmy były wybierane według zasad określonych we wnioskach o wyrażenie zgody na wszczęcie postępowania o zamówienie publiczne. Finansowano także szkolenia na podstawie indywidualnych wniosków zainteresowanych osób niepełnosprawnych, po przeprowadzeniu rozeznania cenowego.

Na podstawie badania dokumentacji trzech konkursów stwierdzono, że w sposób prawidłowy przeprowadzono nabór na szkolenia wśród osób bezrobotnych, bez dyskryminacji osób niepełnosprawnych. Bezrobotne osoby niepełnosprawne potwierdzały własnymi podpisami udział w szkoleniach. W trakcie trwania każdego szkolenia była przeprowadzana dwukrotnie wizytacja przez pracownika Urzędu. Podczas wizytacji nie stwierdzono nieprawidłowości.

Badanie dokumentacji czterech bezrobotnych skierowanych na szkolenie nie wykazało nieprawidłowości. Osoby te nie podjęły zatrudnienia w okresie do trzech miesięcy od ukończenia szkolenia. Na dzień 31 grudnia 2020 r. jedna osoba nadal pozostawała w ewidencji Urzędu, a trzy zostały wykreślone.

(akta kontroli tom I str. 71-73, 95-97, 104-106, 131, 156-158, 161-166, 241-260, 377-400, 417-441)

2.2.2. W latach 2018-2020 wydatki na staże dla wszystkich bezrobotnych i poszukujących pracy wyniosły 9976,2 tys. zł, w tym dla niepełnosprawnych –

¹⁷ Efektywność zatrudnieniowa – udział procentowy liczby osób, które w trakcie lub po zakończeniu udziału w podstawowych formach aktywizacji zawodowej zostały wykazane jako zatrudnione, w stosunku do liczby osób, które zakończyły udział w podstawowych formach aktywizacji zawodowej.

¹⁸ Efektywność kosztowa – stosunek kwoty wydatków Funduszu Pracy poniesionych przez samorządy powiatowe na finansowanie podstawowych form aktywizacji zawodowej do liczby osób, które w trakcie lub po zakończeniu udziału w podstawowych formach aktywizacji zawodowej zostały wykazane jako zatrudnione.

371,6 tys. zł. W stażach uczestniczyło odpowiednio: 730, 542 i 366 bezrobotnych, w tym 25, 18 i 10 niepełnosprawnych. Po ukończeniu stażu 1349 osób, w tym 40 niepełnosprawnych zostało zatrudnionych co najmniej przez okres trzech miesięcy. Według stanu na dzień 31 stycznia 2021 r. zatrudnionych było 1021 osób, w tym 23 niepełnosprawne.

Efektywność zatrudnieniowa staży wyniosła 88,2% w 2018 r., 83,2% w 2019 r. i 82,8% w 2020 r. (dla osób niepełnosprawnych 90,0%, 88,9% i 60,0%), a kosztowa odpowiednio: 6,5 tys. zł, 7,7 tys. zł, 8,8 tys. zł (dla osób niepełnosprawnych 6,7 tys. zł, 11,7 tys. zł i 10,6 tys. zł). Średnia krajowa efektywność zatrudnieniowa tej formy wynosiła w 2018 r. 83,6%, w 2019 r. 84,2%, a kosztowa – 8,3 tys. zł i 8,7 tys. zł.

W latach 2018-2020 żadna z osób niepełnosprawnych nie miała przyznanego bonu stażowego.

Dyrektor wyjaśnił, że PUP monitorował realizację obowiązków dot. zatrudnienia, wynikających z zawartych umów stażowych. W ramach monitoringu zbierano informacje na temat przyczyn braku kontynuacji zatrudnienia. W sytuacji niezatrudnienia stażysty po okresie odbywanego stażu, organizatorzy każdorazowo przedstawiali pisemne wyjaśnienia, co było tego przyczyną. W takich przypadkach kierowane do zatrudnienia były inne osoby bezrobotne zarejestrowane w Urzędzie. W przypadku, gdy organizator nie wywiązał się z deklaracji zatrudnienia zawartej w umowie i nie dopełnił obowiązku zatrudnienia stażysty lub innej osoby bezrobotnej, nie zawierano kolejnych umów z takim organizatorem przez co najmniej dwa lata (zgodnie z zapisem w umowie). Nie monitorowano przyczyn braku dalszego zatrudnienia, po upływie zatrudnienia wymaganego umową stażową.

Badania prawidłowości czterech naborów na staże (do trzech firm) oraz dokumentacji czterech stażystów, w zakresie prawidłowości kierowania, skuteczności tej formy aktywizacji oraz trwałości zatrudnienia stwierdzono, że w składanych wnioskach firmy wskazywały konkretną osobę, którą chciały przyjąć na staż. Wnioski zawierały adnotacje pośrednika pracy, potwierdzające poprawność formalną wniosków oraz opinię o dotychczasowej współpracy firmy z Urzędem i efektywności zatrudnieniowej w okresie ostatnich dwóch lat, co stanowiło podstawę do wyrażenia zgody przez Dyrektora Urzędu na zawarcie umowy na staż dla osób wskazanych w ww. wnioskach. Stwierdzono, że jeden niepełnosprawny poszukujący pracy został skierowany na staż dwukrotnie do tej samej firmy w dwóch kolejnych latach, w pierwszym roku – bez obowiązku zatrudnienia, a w drugim – z obowiązkiem zatrudnienia na trzy miesiące. Według wyjaśnienia Dyrektora, stażysta ten był młodą osobą zarejestrowaną w PUP jako absolwent studium policealnego, bez żadnego doświadczenia zawodowego, ze znacznym stopniem niepełnosprawności. W celu aktywizacji zawodowej został skierowany w 2019 r. na staż bez deklaracji zatrudnienia, aby sprawdzić, czy z takim stopniem niepełnosprawności nabeędzie umiejętności umożliwiające mu samodzielną pracę. Czteromiesięczny staż został przedłużony przez pracodawcę o miesiąc umowy zlecenia, ale pięciomiesięczny pobyt w firmie był za krótkim okresem, niedającym możliwości nabycia umiejętności zawodowych, wykraczających poza harmonogram stażu i dającym pracodawcy argument do zatrudnienia na umowę o pracę. Dlatego też, aby umożliwić tej osobie dalszą aktywizację i znalezienie stanowiska odpowiedniego do schorzenia, ponownie została ona skierowana na staż z zapewnieniem zatrudnienia na umowę o pracę. Taka forma aktywizacji dała efekt w postaci zatrudnienia niepełnosprawnego po zakończeniu stażu na okres trzech miesięcy, a następnie, od 1 marca 2021 r. – na czas nieokreślony (co nie jest częste w przypadku osób niepełnosprawnych ze znacznym stopniem niepełnosprawności).

Na podstawie dokumentacji czterech stażystów stwierdzono również, że w trzech przypadkach organizator stażu zatrudnił stażystów na czas określony, zgodnie z postanowieniami zawartych umów. Na 31 marca 2021 r. osoby te pozostawały w zatrudnieniu, z tego jeden u pracodawcy, u którego odbywał staż, jeden – u innego pracodawcy, jednemu nie upłynął okres zatrudnienia wymaganego po zakończeniu stażu. Jeden stażysta (z ww. czterech objętych kontrolą) odbywał staż na podstawie umowy, w której nie było obowiązku zatrudnienia po stażu. W trakcie trwania stażu został on przerwany na prośbę stażysty o rozwiązanie umowy stażowej przed terminem, w związku z podjęciem zatrudnienia u innego pracodawcy na podstawie umowy o pracę na czas określony w pełnym wymiarze czasu pracy (na dzień 31 marca 2021 r. pozostawał on nadal w zatrudnieniu u tego pracodawcy).

Kwalifikowanie i kierowanie na staże odbywało się zgodnie z warunkami określonymi w art. 53 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 20 sierpnia 2009 r. w sprawie odbywania stażu przez bezrobotnych¹⁹.

(akta kontroli tom I str. 55-58, 63-67, 71-79, 83-85, 156-158, 161-166, 240, 264, 371-372, 401)

2.2.3. W latach 2018-2020 wydatki na aktywizację w formie prac interwencyjnych wyniosły 2293,6 tys. zł, z tego 63,9 tys. zł dotyczyło osób niepełnosprawnych. Formę tę ukończyło odpowiednio: 78, 146 i 111 osób bezrobotnych, w tym – 1, 5 i 5 niepełnosprawnych. Na 31 stycznia 2021 r. w zatrudnieniu pozostawało 275 osób, w tym 9 niepełnosprawnych.

Efektywność zatrudnieniowa prac interwencyjnych ogółem wyniosła 98,7% w 2018 r., 100,0% w 2019 r. i 100,0% w 2020 r. (dla osób niepełnosprawnych – 100% w każdym roku), a kosztowa odpowiednio 12,4 tys. zł, 4,8 tys. zł i 5,7 tys. zł (dla osób niepełnosprawnych 5,7 tys. zł, 5,3 tys. zł i 6,3 tys. zł). Średnia krajowa efektywność zatrudnieniowa tej formy wynosiła w 2018 r. 92%, w 2019 r. 92,1%, a kosztowa – 6,5 tys. zł i 5,5 tys. zł.

W badanym okresie spośród 12 pracodawców zatrudniających bezrobotnych w ramach prac interwencyjnych, trzech korzystało z tej formy dwukrotnie (jeden z sektora prywatnego, a dwóch z publicznego). Na podstawie badania realizacji dwóch umów zawartych z jednym pracodawcą, przedmiotem których było zatrudnienie trzech osób na różnych stanowiskach stwierdzono, że pracodawca wywiązał się z obowiązku zatrudnienia bezrobotnych przez okres 9 miesięcy (w tym 6 miesięcy objętych refundacją). Pracodawca utrzymywał w zatrudnieniu osoby skierowane przez Urząd w ramach prac interwencyjnych, a jedną zatrudnił jeszcze przez ponad miesiąc. Po obowiązkowych okresach trwałości zatrudnienia pracodawca nie występował z kolejnymi wnioskami do Urzędu w celu przyjęcia kolejnych osób. Realizacja tej formy aktywizacji odbywała się m.in. na podstawie przepisów ustawy o promocji zatrudnienia oraz rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 24 czerwca 2014 r. w sprawie organizowania prac interwencyjnych i robót publicznych oraz jednorazowej refundacji kosztów z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenie społeczne²⁰. Nie opracowano regulacji wewnętrznych dotyczących organizacji prac interwencyjnych, w tym dotyczących naboru uczestników.

¹⁹ Dz. U. Nr 142 poz. 1160.

²⁰ Dz. U. poz. 864, dalej: rozporządzenie w sprawie prac interwencyjnych i robót publicznych.

Badanie dokumentacji jednego bezrobotnego, korzystającego z tej formy aktywizacji wykazało że z dniem 15 maja 2019 r. pracodawca zawarł z nim umowę na czas nieokreślony, a 21 sierpnia 2020 r. osoba ta otrzymała świadczenie emerytalne.

(akta kontroli tom I str. 104-106, 119-127, 156-158, 161-166)

2.2.4. W latach 2018-2020 wydatki na aktywizację w formie robót publicznych wyniosły 999,7 tys. zł, z tego 37,8 tys. zł dotyczyło osób niepełnosprawnych. Formę tę ukończyło odpowiednio: 40, 36 i 18 osób bezrobotnych, w tym – 3, 1 i 0 niepełnosprawnych. Na 31 stycznia 2021 r. w zatrudnieniu pozostawało 56 osób, w tym 1 niepełnosprawna.

Efektywność zatrudnieniowa robót publicznych ogółem wynosiła 100% w każdym roku, a kosztowa 9,5 tys. zł, 10,6 tys. zł i 13,1 tys. zł (dla osób niepełnosprawnych 8,9 tys. zł i 11,1 tys. zł, w 2020 r. osoby niepełnosprawne nie korzystały z tej formy). Średnia krajowa efektywność zatrudnieniowa tej formy wynosiła w 2018 r. 88,9%, w 2019 r. 88,3%, a kosztowa – 11,1 tys. zł i 11,0 tys. zł.

Z trzech pracodawców zatrudniających osoby skierowane przez Urząd w ramach robót publicznych, dwóch korzystało z tej formy dwukrotnie, wszyscy z sektora publicznego. Badanie dokumentacji jednego pracodawcy organizującego roboty publiczne przez kolejne dwa lata, wykazało, że wywiązał się on z zawartych umów, tj. zatrudnił łącznie osiem osób (w tym jedną dwukrotnie, przez kolejne dwa lata) na stanowisku robotnik gospodarczy przez okres wymagany w umowach (tj. w pierwszym roku przez 7 miesięcy, drugim – 6,5 miesiąca, z tego odpowiednio przez 4 i 3,5 miesiąca wynagrodzenia podlegały refundacji). Po zrealizowaniu umów, pracodawca utrzymał w zatrudnieniu pracowników, tj. cztery osoby przez miesiąc (w tym jedną dwukrotnie), jedną przez 8 miesięcy, dwie przez 13 i jedną zatrudnił na stałe. Realizacja tej formy aktywizacji odbywała się m.in. na podstawie ustawy o promocji zatrudnienia oraz rozporządzenia w sprawie organizowania prac interwencyjnych i robót publicznych. W Urzędzie nie było regulacji wewnętrznych dotyczących organizacji robót publicznych, w tym dotyczących naboru uczestników.

Na podstawie badania dokumentacji jednego bezrobotnego, który został objęty tą formą aktywizacji w okresie od 15 kwietnia do 1 listopada 2019 r. stwierdzono, że pracodawca zawarł z ww. osobą bezrobotną dwie umowy na czas określony (łącznie do 1 grudnia 2019 r.). Osoba ta nie otrzymała trwałego zatrudnienia i z dniem 12 grudnia 2019 r. ponownie została zarejestrowana jako osoba bezrobotna.

(akta kontroli tom I str. 74-76, 119-127, 156-158, 161-166)

2.2.5. W latach 2018-2020 wydatki na aktywizację w formie przyznania jednorazowych środków na podjęcie działalności gospodarczej wyniosły 4434,2 tys. zł, w tym 20 tys. zł dotyczyło niepełnosprawnych. Z tej formy skorzystało ogółem 221 bezrobotnych, w tym 1 niepełnosprawny (w 2018 r.). Na 31 stycznia 2021 r. w zatrudnieniu pozostawało 212 osób, w tym jedna niepełnosprawna.

Efektywność zatrudnieniowa aktywizacji w formie jednorazowych środków na podjęcie działalności gospodarczej ogółem wynosiła w 2018 r. 94,3%, w 2019 r. 89,8%, w 2020 r. 100% (dla niepełnosprawnych w 2018 r. 100%, w pozostałych latach niepełnosprawni nie korzystali z tej formy aktywizacji), a kosztowa 20,3 tys. zł, 27,5 tys. zł, 29,3 tys. zł (dla niepełnosprawnych w 2018 r. 20 tys. zł). Średnia krajowa efektywność zatrudnieniowa tej formy wynosiła w 2018 r. 95,9%, w 2019 r. 96,0%, a kosztowa – 18,8 tys. zł i 18,4 tys. zł.

Aktywizacja bezrobotnego była realizowana prawidłowo, zgodnie m.in. z przepisami ustawy o promocji zatrudnienia oraz rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 lipca 2017 r. w sprawie dokonywania z Funduszu Pracy refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy oraz

przyznawania środków na podjęcie działalności gospodarczej²¹. Bezrobotny wykorzystał przyznane środki, zgodnie ze specyfikacją określoną w umowie w sprawie ich przyznania i złożył prawidłowe rozliczenie dotacji, udokumentował podjęcie działalności gospodarczej, jej prowadzenie przez okres 12 miesięcy oraz terminowe regulowanie składek na ubezpieczenia społeczne i podatku dochodowego, a także niepodejmowanie innego zatrudnienia w tym okresie. Na dzień kontroli nadal prowadził działalność gospodarczą.

(akta kontroli tom I str. 55-58, 83-85, 107-118, 156-158, 161-166)

2.3. Instrumenty rynku pracy skierowane do pracodawców zatrudniających bezrobotnych, w tym w szczególności niepełnosprawnych

2.3.1. W latach 2018-2020 wydatki na aktywizację w formie refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy wyniosły 5191,2 tys. zł, w tym 180 tys. zł dotyczyło niepełnosprawnych. Z tej formy skorzystało ogółem 286 bezrobotnych, w tym 9 niepełnosprawnych (po 3 w każdym roku). Na 31 stycznia 2021 r. w zatrudnieniu pozostawały 242 osoby, w tym 6 niepełnosprawnych.

Efektywność zatrudnieniowa aktywizacji w formie refundacji kosztów wyposażenia/ wyposażenia stanowiska pracy ogółem wynosiła w 2018 r. 67%, w 2019 r. 73,5%, w 2020 r. 78,9% (dla niepełnosprawnych 100% w latach 2018-2019 i 75% w 2020 r.), a kosztowa odpowiednio 26,2 tys. zł, 20,2 tys. zł i 20,2 tys. zł (dla niepełnosprawnych 20 tys. zł w każdym roku). Średnia krajowa efektywność zatrudnieniowa tej formy wynosiła w 2018 r. 88,5%, w 2019 r. 89,8%, a kosztowa – 16,0 tys. zł i 14,4 tys. zł.

Aktywizacja w tej formie organizowana była w Urzędzie na podstawie przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, rozporządzenia w sprawie refundacji kosztów wyposażenia oraz obowiązujących w Urzędzie kryteriów refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego.

Badanie dokumentacji trzech pracodawców wykazało, że otrzymali oni wnioskowaną kwotę (20 tys. zł) na wyposażenie jednego stanowiska pracy i wywiązali się z obowiązku zatrudnienia na tym stanowisku osoby niepełnosprawnej, skierowanej przez PUP. Jeden pracodawca po zawarciu umowy wystąpił o zmianę zapisów w specyfikacji wyposażenia stanowiska pracy. Była p.o. Dyrektora Urzędu wyraziła zgodę na ww. zmianę, pomimo że pracodawca wnioskował m.in. o zakup przedmiotu niestanowiącego wyposażenia stanowiska pracy utworzonego w ramach umowy z PUP.

W latach 2019-2021 (do 31 marca) Okręgowy Inspektor Pracy w Lublinie przeprowadził u dwóch spośród trzech ww. pracodawców kontrole w zakresie prawidłowości wyposażenia/doposażenia stanowisk pracy dla osoby niepełnosprawnej.

Na podstawie badania dokumentacji pięciu niepełnosprawnych bezrobotnych stwierdzono, że zostali oni zatrudnieni na okres określony w umowie w sprawie refundacji kosztów wyposażenia/ doposażenia stanowiska pracy. Na 31 marca 2021 r. cztery z tych osób nadal pracowało u pracodawcy, do którego zostały skierowane. W jednym przypadku umowa o pracę z bezrobotnym zakończyła się 3 maja 2020 r., osoba ta nie została dalej zatrudniona u pracodawcy, u którego zostało wyposażone stanowisko pracy, ale nie zarejestrowała się ponownie w ewidencji bezrobotnych PUP.

²¹ Dz. U. poz. 1380, ze zm., dalej: rozporządzenie w sprawie refundacji kosztów wyposażenia.

Z objętych badaniem 5 niepełnosprawnych długotrwale bezrobotnych, którzy nie uzyskali zatrudnienia, mimo działań aktywizacyjnych ze strony PUP, jedna osoba skorzystała z aktywizacji w formie zatrudnienia na stanowisku wyposażonym/doposażonym ze środków refundowanych. Z osobą tą pracodawca zawarł umowę o pracę na czas określony od 17 grudnia 2018 r. do 17 stycznia 2021 r. W dniu 5 sierpnia 2020 r. pracodawca wypowiedział umowę o pracę na podstawie art. 53 § 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks Pracy²² z dniem 8 sierpnia 2020 r. Pracodawca do 19 kwietnia 2021 r. nie powiadomił Urzędu o zaistniałej sytuacji, mimo takiego obowiązku wynikającego z zawartej umowy o refundację. Osoba niepełnosprawna w dniu 14 października 2020 r. ponownie zarejestrowała się w Urzędzie, PUP nie podjął jednak działań w celu skierowania kolejnej osoby bezrobotnej na doposażone stanowisko pracy w ramach umowy zawartej z pracodawcą ani nie wyegzekwował od pracodawcy zwrotu środków finansowych w wysokości proporcjonalnej do okresu niezatrudniania pracownika.

(akta kontroli tom I str. 68-70, 80-82, 92-94, 98-100, 156-158, 225-237, 263-264, 279-360, 370-371, 402, tom II str. 56-124)

2.3.2. W latach 2018-2020 Urząd przyznał 15 spółdzielniom socjalnym kwotę 24,2 tys. zł na finansowanie kosztów wynagrodzenia dla zatrudnionych niepełnosprawnych. Nie dokonywał wydatków na inne formy aktywizacji skierowane do pracodawców zatrudniających osoby niepełnosprawne, np. podmiotów o statusie zakładu pracy chronionej czy organizatorów zakładów aktywności zawodowej.

(akta kontroli tom I str. 169)

2.4. Efekty aktywizacji zawodowej osób niepełnosprawnych i przestrzeganie zasad równego traktowania

2.4.1. W badanym okresie Urząd osiągnął nw. wskaźniki efektywności zatrudnieniowej i kosztowej (łącznie dla podstawowych form aktywizacji zawodowej):

- w 2018 r. efektywność zatrudnieniowa wyniosła 83,6%, a kosztowa 10,2 tys. zł (dla osób niepełnosprawnych – 90% i 8,8 tys. zł). Średnia krajowa efektywność zatrudnieniowa wyniosła 85,0%, a kosztowa 10,3 tys. zł;
- w 2019 r. efektywność zatrudnieniowa wyniosła 78,7%, a kosztowa 9,8 tys. zł (dla osób niepełnosprawnych – 89,7% i 11,2 tys. zł). Średnia krajowa efektywność zatrudnieniowa wyniosła 85,5%, a kosztowa 10,2 tys. zł,
- w 2020 r. efektywność zatrudnieniowa wyniosła 79,3%, a kosztowa 12,3 tys. zł (dla osób niepełnosprawnych – 66,6% i 12,1 tys. zł)²³.

(akta kontroli tom I str. 156-158, tom II str. 125-128)

2.4.2. Na podstawie badania umów zawartych z 12 pracodawcami oraz dokumentacji 26 niepełnosprawnych bezrobotnych stwierdzono, że Urząd aktywizując zawodowo osoby niepełnosprawne przestrzegał zasad równego traktowania bezrobotnych. Nie stwierdzono, aby udział w aktywnych formach przeciwdziałania bezrobociu był traktowany przez osoby niepełnosprawne jako substytut świadczeń pomocy społecznej.

Dyrektor wyjaśnił, że daje się zauważyć niechęć osób bezrobotnych niepełnosprawnych do podjęcia aktywizacji oraz zatrudnienia, spowodowaną schorzeniami, a sam fakt rejestracji w PUP wynika często tylko z potrzeby posiadania ubezpieczenia zdrowotnego. Zdaniem Dyrektora, problem ten jest marginalny u osób poszukujących pracy, które rejestrują się w PUP w celu podjęcia

²² Dz. U. z 2020 r. poz. 1320.

²³ Dane o średniej krajowej nie zostały jeszcze opublikowane.

zatrudnienia i „dorobienia” do posiadanych świadczeń lub dochodów z gospodarstwa rolnego.

(akta kontroli tom I str. 10, 27, 55-62, 68-118, 122-127, 132-150, 261-262, 279-289)

Stwierdzone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następujące nieprawidłowości:

1. Była p.o. Dyrektora PUP wyraziła zgodę na przeznaczenie przez pracodawcę części środków finansowych, przyznanych na wyposażenie jednego stanowiska pracy dla osoby niepełnosprawnej, na zakup m.in. dwóch laptopów, w tym jednego niewykorzystywanego przez osobę zatrudnioną na stanowisku objętym refundacją kosztów, co było działaniem niegospodarnym.

Pracodawca, który otrzymał środki finansowe na wyposażenie stanowiska pracy rejestratorki medycznej na podstawie umowy nr 2/RPO/2019 z dnia 8 marca 2018 r., tj. na zakup oprogramowania do obsługi rejestracyjnej gabinetów lekarskich, w dniu 4 kwietnia 2019 r. wystąpił o zmianę specyfikacji wyposażenia i zgodę na zakup: dwóch laptopów, w tym jednego z systemem ios wymagany do programu HOROS do odczytu kt, mr, rtg (za ok. 8000 zł), urządzenia wielofunkcyjnego (1500 zł – 2000 zł), monitora wielkoformatowego (ok. 7000 zł), programu Microsoft Office – 4 szt. (4000 zł) do poszczególnych gabinetów połączonych z rejestracją. Pismem z dnia 5 kwietnia 2019 r. była p.o. Dyrektora PUP wyraziła zgodę na zakup jednego laptopa (za kwotę 4000 zł), urządzenia wielofunkcyjnego (2000 zł), Microsoft Office – 1 szt. (1000 zł) i monitora wielkoformatowego (7000 zł).

Pismem z dnia 5 kwietnia 2019 r. pracodawca ponownie wystąpił do PUP o wyrażenie zgody na zakup dodatkowego laptopa z systemem ios wymagany do programu HOROS, który będzie służył jedynie do odczytu kt, mr, rtg (za ok. 4000 zł) i zwiększenie kwoty na zakup urządzenia wielofunkcyjnego (z 2000 zł do 4000 zł). Była p.o. Dyrektora PUP wyraziła zgodę na te zakupy w formie adnotacji na wniosku pracodawcy.

Zgodnie z rozliczeniem wykorzystania środków finansowych, pracodawca zakupił urządzenie wielofunkcyjne (4400 zł), monitor wielkoformatowy (5999 zł), program Microsoft – 1 szt. (1149 zł), laptop (2999 zł) i laptop z systemem ios (5549 zł).

NIK zauważyła, że laptop z systemem ios wymagany do programu HOROS miał być wykorzystywany do odczytu kt, mr, rtg, którego dokonuje osoba z odpowiednim wykształceniem medycznym posiadającym uprawnienia (lekarz/diagnosta), a nie rejestratorka medyczna. Urząd skierował do tego pracodawcy osobę bezrobotną z kwalifikacjami określonymi w umowie, tj. z wykształceniem średnim zawodowym, a pracodawca osobę tę zatrudnił na wyposażonym stanowisku. Refundacja kosztów zakupu drugiego laptopa na wyposażenie stanowiska pracy rejestratorki medycznej była wydatkiem niegospodarnym.

Zgodnie z § 2 umowy z dnia 8 marca 2018 r., pracodawca dokona zakupu wyposażenia jednego stanowiska pracy oraz zatrudni na nim jedną osobę bezrobotną w pełnym wymiarze pracy przez okres nie krótszy niż 24 miesiące. W opisie stanowiska pracy objętego refundacją określono, że jest to stanowisko rejestratorki medycznej, na którym niezbędne kwalifikacje to wykształcenie średnie i umiejętność obsługi komputera, nie wymagano posiadania uprawnień i doświadczenia (§ 3 ust. 1). Kwota refundacji obejmuje koszty poniesione po dniu podpisania umowy na zakup oprogramowania do obsługi rejestracyjnej gabinetów lekarskich dla stanowiska: rejestratorka medyczna (§ 3 ust. 3).

Była p.o. Dyrektora PUP wyjaśniła, że dokumentacja w tym zakresie powinna znajdować się w Urzędzie i nie pamięta przebiegu tej sprawy, ponieważ minęły dwa lata od jej prowadzenia. W kwietniu 2019 r. kwestiami dotyczącymi sporządzania dokumentacji dotyczącej umów, zmian, nowych wniosków o doposażenie zajmował się odpowiedni pracownik Urzędu, a jego zakres czynności z tamtego okresu jest również w posiadaniu komórki zajmującej się obsługą kadrową PUP. Jeśli z dokumentów wynika akceptacja wniosku przez dyrekcję, została ona dokonana z całą pewnością po rzetelnym zbadaniu sprawy, na podstawie odpowiednich przesłanek, wyjaśnień czy uzasadnień, a właściwy pracownik był zobowiązany przygotować na tej podstawie odpowiednią dokumentację i przedstawić do podpisania dyrekcji, zgodnie ze swoim zakresem obowiązków. W tamtym czasie sprawy z tego zakresu prowadził obecny p.o. Dyrektora Urzędu.

Dyrektor wyjaśnił, że jako pracownik merytoryczny prowadzący sprawę refundacji kosztów wyposażenia stanowiska pracy u tego pracodawcy nie znał przesłanek pozytywnego załatwienia sprawy, decyzja została podjęta przez ówczesną p.o. Dyrektora. Do jego obowiązków wynikających z zakresu czynności należało realizowanie wszelkich zadań związanych z refundacją kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, tj. weryfikacja formalna i merytoryczna wniosków, przygotowywanie umów skierowanych do realizacji oraz prowadzenie dalszej dokumentacji z nimi związanej. W zakresie zmian w realizowanych umowach decyzję podejmowała ówczesna p.o. Dyrektora, nie pamięta, czy w tej sprawie zasięgała ona jego opinii.

(akta kontroli tom I str. 290-317, 350-351, 403-406, 452-463)

2. W PUP nie podjęto działań w celu wyegzekwowania od pracodawcy dopełnienia obowiązku zatrudnienia niepełnosprawnego pracownika na wyposażonym stanowisku przez wymagany w umowie okres lub zwrotu części przyznanego środków, w wysokości proporcjonalnej do ww. okresu niezatrudnienia pracownika.

Pracodawca, który otrzymał środki finansowe na doposażenie stanowiska pracy na podstawie umowy nr 101/RM-WIEŚ-II/2018 z dnia 9 października 2018 r., zatrudnił skierowaną przez PUP osobę niepełnosprawną na okres od 17 grudnia 2018 r. do 17 stycznia 2021 r. Z dniem 8 sierpnia 2020 r. umowa o pracę została rozwiązana na podstawie art. 53 § 1 pkt 1 lit. b Kodeksu Pracy. Pracodawca nie powiadomił Urzędu o zaistniałej sytuacji ani nie dokonał zwrotu części środków finansowych, pomimo takiego obowiązku wynikającego z § 4 ust. 10-11 oraz § 11 ust. 1 pkt 1 lit. a ww. umowy.

Bezrobotny zarejestrował się ponownie w Urzędzie dnia 14 października 2020 r.

Do dnia kontroli NIK (19 kwietnia 2021 r.) Urząd nie podjął działań w celu skierowania kolejnej osoby bezrobotnej na doposażone stanowisko pracy w ramach umowy zawartej z pracodawcą lub wyegzekwowania środków finansowych w wysokości proporcjonalnej do okresu niezatrudnienia bezrobotnego.

Dyrektor wyjaśnił, że na miejsce tej osoby bezrobotnej nie została skierowana inna osoba, ponieważ pracodawca w stosownym czasie nie złożył informacji o rozwiązaniu stosunku pracy z pracownikiem. Nie podjęto działań w stosunku do pracodawcy z powodu dodatkowych zadań nałożonych na Urząd w związku z realizacją Tarcz Antykryzysowych.

(akta kontroli tom I str. 263-264, 353-367, 370-371)

OCENA CZĄSTKOWA

Urząd prawidłowo opracował i realizował indywidualne plany działania dla objętych kontrolą niepełnosprawnych bezrobotnych. Wszystkie osoby niepełnosprawne zarejestrowane w PUP zostały objęte aktywizacją zawodową. Nie stwierdzono nieprawidłowości w kierowaniu osób niepełnosprawnych do udziału w aktywnych formach aktywizacji zawodowej. Zachowane zostały zasady równego traktowania bezrobotnych, a realizacja objętych kontrolą form aktywizacji była zgodna z przepisami dotyczącymi tych form. Prawidłowo prowadzono postępowania w celu wyboru firm szkoleniowych i pracodawców, organizujących staże, prace interwencyjne, roboty publiczne i zatrudniających niepełnosprawnych na wyposażonych/ doposażonych stanowiskach pracy. Z 26 analizowanych bezrobotnych, 21 było objętych aktywnymi formami, z tego 14 do dnia kontroli nie powróciło do rejestru bezrobotnych. Stwierdzone nieprawidłowości dotyczyły wyrażenia zgody na przeznaczenie przez pracodawcę części środków finansowych, przyznanych na wyposażenie stanowiska pracy, na doposażenie innego stanowiska oraz niepodjęcia działań w celu wyegzekwowania od pracodawcy dopełnienia obowiązku zatrudnienia niepełnosprawnego pracownika na wyposażonym stanowisku przez wymagany w umowie okres lub zwrotu części przyznanych środków w wysokości proporcjonalnej do okresu niezatrudniania bezrobotnego.

IV. Uwagi i wnioski

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy o NIK, przedstawia następujące wnioski:

Wnioski

1. Podjęcie działań w celu dostosowania budynku Urzędu do potrzeb osób niepełnosprawnych.
2. Prowadzenie poradnictwa zawodowego z wykorzystaniem standaryzowanych metod.
3. Refundowanie kosztów zakupu sprzętu stanowiącego faktyczne wyposażenie utworzonego stanowiska pracy określonego w umowie z pracodawcą.
4. Wyegzekwowanie realizacji postanowień umowy nr 101/RM-WIEŚ-II/2018, zawartej w sprawie refundacji kosztów wyposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego.
5. Rzetelne weryfikowanie wypełnienia przez pracodawców warunków umowy w zakresie zatrudniania bezrobotnego na refundowanym stanowisku pracy.

Uwagi

Najwyższa Izba Kontroli nie formułuje uwag.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Delegatury NIK w Lublinie. Prawo zgłaszania zastrzeżeń, zgodnie z art. 61b ust. 2 ustawy o NIK, nie przysługuje do wystąpienia pokontrolnego zmienionego zgodnie z treścią uchwały w sprawie zastrzeżeń.

Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykonania wniosków

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK należy poinformować Najwyższą Izbę Kontroli, w terminie 21 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykonania wniosków pokontrolnych oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Lublin, 16 czerwca 2021 r.

Kontroler
Katarzyna Kuzioła
Specjalista kontroli państwowej

Dyrektor
Delegatury Najwyższej Izby Kontroli
w Lublinie
Edward Lis

.....
podpis

.....
podpis